

Koldingkredsen har følt sig skuffede paa een Maade; paa en anden Maade har de følt sig stolte af at have en Folketingsmand, der er saadan med, at han kan fremdrage Forhold fra alle Europas Lande; men de har nu følt sig alvorligt skuffede med Hensyn til deres egen Valgkreds derovre, og de har derfor bedt mig om at fremdrage disse Forhold her; det gør jeg altsaa, og jeg haaber, det er muligt at faa rettet noget af det, som jeg synes, man med stor Ret kan anke over i Koldingkredsen. Jeg henstiller disse Spørgsmaal til den højtærede Minister og haaber, at vi i Finansudvalget maa kunne faa en Forhandling for at faa rettet de Forhold, jeg her har omtalt.

Jeg skal derefter gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Konseilspræsident. Den højtærede Konseilspræsident forsvarede de Sommermøder, som Venstre, Regeringspartiet, har afholdt, disse hyggelige Møder, som afholdes om Eftermiddagen Kl. 2—3, og hvor man tager 25 Øre i Entré og har begrænset Taletid for Modstandere. Det er rigtigt nok, at ved disse Møder bevarer man Skinnet af en vis Offentlighed, men nægtes kan det ikke, at man ved saadanne Møder udelukker en stor Mængde Vælgere. Det er ikke alle Smaafolk eller Arbejdere muligt at komme til et saadant Møde; det er heller ikke enhver, der har Lyst til at betale 25 Øre for at høre en Minister tale eller har Raad til at afse disse Penge. Men naar altsaa de Herrer vil afholde den Slags Møder, kan vi jo ikke forhindre dem deri, men det forekommer mig, at der ved saadanne Møder bør være uhindret Adgang for alle, og at man ikke bør lave kunstige Skranker, som Tilfældet har været.

Med Hensyn til Forfatningssagen udtalte jeg første Gang, jeg havde Ordet, at jeg kunde tænke mig tre Veje, som Regeringen kunde følge. Den ene Vej var at alliere sig med Højre, den anden at tage en Forfatningskamp op med Højre og den tredje at fortsætte Forhalingspolitikken af dette Spørgsmaal, som nu har været benyttet i 7 Aar. Nu mener den højtærede Konseilspræsident, at der er en fjerde Vej, og om den udtaler han sig paa følgende Maade, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse. „Jeg trøster mig nu til, at der er en fjerde Vej at gaa, og den agter vi at følge. Det er den, at Regeringen stiller sit Forslag til en Grundlovsændring og saa overlader til de andre Partier, hvorledes de vil stille sig til den Sag. Det er mit Haab, at det skal lykkes os at fremsætte et saadant Grundlovs-

ændringsforslag for dette Ting, at det kan forlade dette Ting vedtaget med en stor Majoritet”. I denne fjerde Vej ligger der ikke noget nyt, thi det er den Vej, Regeringen har været inde paa i en lang Aarrække, at den fremsætter sine Forslag, som her faar en langsom Behandling, bliver vedtaget her med en stor Majoritet og derefter sendt op til Landstinget; hvor de syltes hen, og saa hører man ikke mere til dem, saa hvis det er Regeringens Agt at slaa ind paa denne Vej, er det ikke noget nyt, saa er det blot en Gentagelse af, hvad vi har set i de senere Aar; og saa er vi inde paa det, jeg nævnedes som den tredje Mulighed: Forhalingspolitikken. Der er en anden Ting, som ogsaa kunde tyde paa, at det er denne Vej, at forhale Sagen, som Regeringen ønsker at gaa. Det hed i Trontalen, at Forslag om en Forfatningsændring skulde fremsættes i de nærmeste Dage; vi havde sikkert derfor alle ventet, at der ikke vilde gaa lang Tid, før dette Forslag var blevet fremsat for os, men nu er det 15de Dag, Folketinget er inde og forhandler, og endnu er der ingen af os, som ved noget om, hvornaar dette Forslag vil komme frem, saa efter dette synes det, som jeg før nævnedes, at være Forhalingsvejen, Forhalingspolitikken, som skal følges.

Den højtærede Konseilspræsident ankedede over, at alle Socialdemokrater talte om de militære Udgifter; han mente, det var nok, naar en af os talte om dem, saa kunde alle vi andre tie stille om den Sag. Men det er uhyre vanskeligt at undlade at tale herom, da de militære Udgifter er saa alt dominerende paa Finansloven. Naar de militære Udgifter andrager 32 Mill. Kr. af 112½ Mill., vil det sige, at 28 pCt. af Statens Indtægter anvendes i militære Øjemed; derfor er det saare naturligt, at man ikke kan beskæftige sig med dansk Politik, at man kan ikke holde et politisk Foredrag uden at være nødsaget til ogsaa at komme til at beskæftige sig med Militæruddgifterne, saa den højtærede Konseilspræsident maa finde sig i, at vi alle, saa mange vi er, udøver vor Kritik over det fordærlige Forhold, at Landets Penge bortødsles paa denne Maade. Saa siger den højtærede Minister, at jeg sammenblander ordinære og ekstraordinære Militæruddgifter. Jeg kan nu ikke se, at der egentlig er nogen stor Forskel paa dette; for Landets Skatteydere kan det jo være ligegyldigt, om man benævner Udgifterne ordinære eller ekstraordinære. Følgen er dog den ganske simple, at det er Landets Skatteydere, som skal udrede disse Penge, og derfor synes jeg, det er meget